

2. mellem en enke og hendes ægtebarn,
3. mellem en kvinde og hendes ægtebarn, såfremt hendes ægteskab er opløst, eller hun er separeret og forældremyndigheden over barnet er tillagt hende.

Efter den hertil svarende regel i 1925-lovens § 2 skulle ægtebørn under 18 år i alle tilfælde følge faderen og børn udenfor ægteskab moderen i statsborgerretlig henseende.

§ 6. Indfødsret kan erhverves ved *naturalisation* i henhold til grundloven.

Har den, der naturaliseres, børn, finder reglerne i § 5 tilsvarende anvendelse, medmindre andet i det enkelte tilfælde fastsættes.

§ 7. Dansk indfødsret *fortabes* af

1. den, som erhverver fremmed statsborgerret efter ansøgning eller udtrykkeligt samtykke,
2. den, som erhverver fremmed statsborgerret ved at indtræde i offentlig tjeneste i et andet land,
3. ugift barn under 18 år, som bliver fremmed statsborger derved, at en af dets forældre, som har forældremyndigheden eller del i denne, erhverver fremmed statsborgerret på den foran under nr. 1 eller 2 angivne måde, medmindre den anden af dets forældre vedbliver at være dansk og ligeledes har del i forældremyndigheden,
4. ugift barn under 18 år, som bliver fremmed statsborger derved, at dets forældre indgår ægteskab med hinanden. Bor barnet her i riget, indtræder tabet dog kun, når det inden det fyldte 18. år flytter ud af riget og da har statsborgerret i et andet land.

Da loven ikke indeholder særbestemmelser om *den gifte kvindes statsborgerlige stilling*, bortfalder den hidtil i henhold til 1925-lovens § 3, stk. 1, gældende regel, hvorefter en fremmed kvinde erhverver indfødsret ved at gifte sig med en dansk mand. Følgelig vil for den danskgifte fremmede kvinde fremtidig gælde det samme som for den danskgifte fremmede mand, nemlig at indfødsret kun kan erhverves i henhold til lovens almindelige — for begge køn — gældende bestemmelser, eventuelt ved *naturalisation*.